

**Clarificări furnizate de Grupul de lucru pentru
transpunerea Directivei privind cerințele de capital (CRDTG) cu implicații asupra
Regulamentului BNR - CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului
de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții**

Referință	<i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, art. 5 alin.(2), art. 37, art. 48 lit. e), art. 61 lit. j)</i>
Problemă	Diminuarea riscului de credit – cerințe privind „corelația”
Nr. crt.	1 (Q209 CRDTG)
Întrebare	<i>Regulamentul BNR – CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții</i> face precizări cu privire la corelația dintre valoarea protecției și bonitatea debitorului, spre exemplu la art. 5 alin. (2): „Gradul de corelare între valoarea activelor afectate pentru protecția creditului și calitatea creditului asociat debitorului nu trebuie să fie excesiv”, art. 37 alin.(1) lit. a): „între calitatea creditului asociat debitorului și valoarea garanției financiare nu trebuie să existe o corelație pozitivă semnificativă”, art. 48 lit. e): „creanțele date în garanție de către un împrumutat trebuie sa fie suficient de diversificate și nu trebuie să fie corelate în mod excesiv cu riscul de credit al acestuia”, art. 61 lit. j): „instituția de credit dispune de proceduri pentru depistarea oricărei corelații excesive între bonitatea furnizorului de protecție și cea a debitorului expunerii care face obiectul protecției, corelație cauzată de faptul că performanțele lor depind de factori comuni, dincolo de factorul de risc sistemic”. Prin cerințele precizate anterior sunt avute în vedere metode statistice pentru stabilirea calculului corelației sau sunt considerate drept suficiente alte metode mai puțin exacte (metode calitative)? În general cum trebuie identificată corelația în vederea asigurării conformității cu cerințele minime ?
Răspuns	Deoarece nu se face nicio mențiune cantitativă la termenii „excesiv” sau

„semnificativ”, sarcina demonstrării către Banca Națională a României că au fost întreprinse acțiuni în vederea respectării acestei cerințe prin utilizarea fie de tehnici cantitative, fie de tehnici calitative, revine instituției de credit. Lipsa unei cerințe detaliate de evaluare a acestor elemente este în concordanță cu natura principială a noilor reglementări ce transpun Directiva europeană 2006/48/EC.

Scopul acestei cerințe este de a asigura eficacitatea garanțiilor acceptate în caz de nerambursare, respectiv de a reduce riscul ca valoarea garanției reale incluse în calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor să nu fie compatibilă cu valoarea garanției probabil de valorificat la producerea unui eveniment de nerambursare. Acest risc poate fi administrat prin mai multe modalități, unele dintre acestea fiind incluse în *Regulamentul BNR – CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții* (de exemplu: limitarea garanțiilor reale eligibile, ajustări ale valorilor garanțiilor reale), dar o instituție de credit trebuie să demonstreze modul în care îl administrează în mod adecvat. O instituție de credit poate avea politici interne cu privire la tipurile de garanții reale acceptate (ori cu privire la garanțiile reale ce permit reducerea cerințelor de capital) sau poate întreprinde o analiza cantitativă a garanțiilor reale acceptate, dar fiecare instituție trebuie să poată justifica abordarea adoptată.

În practică numeroase instituții utilizează prima abordare menționată anterior, la baza stabilirii încă de la început a politicilor stând atât tehnici calitative, cât și tehnici cantitative.